

ningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem, som er Ordfører for den Deel af Udvalget, der har stillet dette Forslag (Mørk), er ikke tilstede her idag, men jeg troer dog, at der er mange ærede Medlemmer tilstede, som have hørt Forhandlingerne iforgaars, og som ville give mig Ret i, at det ærede Medlems Foredrag ikke indeholdt nogen stærk eller indtrængende Anbefaling for Forslaget; men at han snarere vissede at henflyde Spørgsmaalet under Thinget, idet han dog ikke for sin egen Person vilde opgive det. Efter det Meget, som er udtalt baade af den ærede Ordfører og af andre Medlemmer i Henseende til det Forslag, troer jeg at kunne indskrænke mig til at sige, at det staaer for mig som et misligt, et betænkeligt Forslag, navnlig fordi det er saare vanskeligt klart at gjøre sig Rede for, hvilke Consequenser det kunde have. Jeg frygter for, at det kan medføre Vanskeligheder, som det ikke vel er muligt forud i det Enkelte bestemt at paapege, forsaavidt vi ikke her kunne komme ind paa at drøfte et Udkast til en Vedtægt thi kun ved et saadant Udkast vilde jo fuld Anskuelse kunne opnaaes. Jeg troer vistnok, at de Pengendgifter, der kunne blive nødvendige for Kommunen i Anledning af Bestemmelserne i a og b, paa ingen Maade ville kunne blive store, men derimod troer jeg, at man for Tiden ikke tilfulde kan oversee Virkningen af dette Tillæg til § 3, og den Anledning, det giver til Forhandlinger om de forskjellige Rasker, gjør, at jeg yderligere maa ansee dette Tillæg for misligt. Som sagt, under de tidligere Forhandlinger i Udvalget blev det netop af det ærede Medlem, som nu har bragt det frem, udtalt, at de ikke saae, hvoreledes man kunde bygge Bestemmelserne om Ministerens Forhold til Communalbestyrelsen paa det oeconomicke Hensyn. Jeg fulgte meget nøie den ærede Fleertals Ordførers Argumentation iforgaars, men jeg tilstaaer, at den forekom mig svag, og at denne Svaghed traadte, som sagt, ogsaa frem i hans Slutningshenstilling til Thinget, saa at det mere var for hans egen Samvittigheds Skyld, om jeg saa maa sige, at han hellere vilde overgive sit Forslag til Thinget end strax selv frafalde det. I Sammenheng hermed maatte jeg maaskee nævne et andet Punkt, nemlig i

Henseende til § 5, der ogsaa blev omtalt af det samme ærede Medlem for Aarhus (Mørk), og som nylig er blevet berørt af det ærede Medlem (Bønlaffe), der sidder tæt ved mig. Jeg troer nemlig, at dette ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at den Fortolkning, som det ærede Medlem fra Aarhus vilde opstille, ikke holder Stik. Der er nemlig den Forskjel mellem §§ 1—4 og § 5, at det er netop, fordi man ikke har befalet, at der skulde udfærdiges Politivedtægter overalt paa Landet, at deres Udfærdigelse er afhængig af, at Stiftsministeren billigede en Sidsstilling af Amtsraadet derom; men derfor har man rigtignok ogsaa paa den anden Side hidtil meent, at naar Amtsraadet havde indhentet Sogneraadets Erklæring — og jeg har Intet at indvende mod det Forslag, der er stillet i saa Henseende — om, hvorvidt der skulde træffes en saadan Foranstaltning — saa var Amtsraadets og Ministerens samstemmende Beslutning Borgen for, at Udfærdigelsen af en saadan Vedtægt var hensigtsmæssig, og jeg har ikke troet, at det var hensigtsmæssigt og rigtigt, at der tillige — og dette har Lovforslaget heller ikke opstillet — skulde have det vedkommende Sogneraadets Samtykke. Vi maae nemlig her erindre, at det er meget vanskeligt — for at sige det med eet Ord — at dele Spørgsmaalet om og Spørgsmaalet hvoreledes. Ærede Medlemmer ville maaskee mene, at man kunde lade det være afhængigt af Sogneforstanderskabet, om der overhovedet skulde træffes saadanne Politibestemmelser, men dette Spørgsmaal „om“ vil dog tillige i alt Væsentligt afhænge af „hvoreledes“. Man indlader sig dog ikke paa i Almindelighed at sige, at man vil have en Politivedtægt, men man kommer ind paa de nærmere Bestemmelser og siger, man vil have den og den Bestemmelse; men kommer man saaledes ind paa alle Bestemmelser, saa synes det dog at være et besværligt stort Apparat at sætte i Gang, at baade Sogneraadets og Amtsraadets og Ministerens Samtykke skal til, for at Noget kan træde i Kraft. Jeg vil ikke gjøre nogen absolut Sidsigelse derimod, jeg vil ikke sige, at der er nogen uovervindelig Hindring i veien for at sætte den Stranke, der